

nogenlunde rimelig Ordning af dette Spørgsformitetens forsvinder, med stor Længsel. Det kan ikke blive store Ting, det drejer sig om, men undertiden er Forholdet det, at det, der kan give Anledning til den største Misfornøjelse, er saadanne Smaating, som det her kan komme til at dreje sig om, om Folk skal betale en Øre mere for et Pund Sukker det ene Sted end det andet. Men jeg haaber altsaa, at Ministeren vil komme over dette Spørgsmaal paa en saadan Maade, at der ikke bliver alt for megen Utilfredshed.

Der er ikke nævnt noget om, hvornaar Loven skal bortfalde; jeg gaar naturligvis ud fra, at den ophører samtidig med Kornloven, hvortil den er knyttet.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget; der er jo ikke Tid til at skænke det nærmere Overvejelse i et Udvalg, og det er formentlig heller ikke nødvendigt.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg er ikke blind for de Vanskeligheder, som det ærede Medlem (Ole Hansen) nu fremhævede saa hensynsfuldt; der har derfor ogsaa været ført meget langvarige Forhandlinger om dette Spørgsmaal i den overordentlige Kommission, før man maatte erkende, at Detailhandelens Ønsker var blevet berettigede. Først paa det Tidspunkt, da Fragternes Forhøjelse gjorde Spørgsmaalet endnu mere betydningfuldt for den lille Handel end tidligere, har man ikke ment længere at kunne undslaa sig, og saa haaber jeg, at det ærede Medlems gode Ønsker om, at Vanskelighederne maa blive overvundet paa en nogenlunde tilfredsstillende Maade, ogsaa vil gaa i Opfyldelse. Tidligere var der jo altid forskellige Priser paa Sukker; ja, der var forskellige Priser paa Sukker i Bredgadekvarteret og Nørregadekvarteret og paa Østerbro, højst forskellige Priser, men det fandt man sig i uden nogen Besværgelser, og da havde ogsaa Provsbyerne højst forskellige Priser; endnu i Begyndelsen af den Tid, da vi havde en vis Sukkerrationering, var der forskellige Priser. Først da vi gik til den egentlige Korraterationering, gik man til den ensartede Pris, og nu er det nok muligt, at Folk har forgæbet sig saa meget i denne Statsforanstaltning, at de vil synes, det er meget kedeligt, at Uniformiteten forsvinder; men med Næringslivets Frihed følger ogsaa Mangel paa Uniformitet, og mange ærede Medlemmer ser jo hen til den Tid, da Uni-

Jeg haaber imidlertid, at de Vanskeligheder, som utvivlsomt vil fremkomme derigennem, at man i nogle Byer giver et Par Øre, en eller to Øre mere, vil kunne overvindes ved Folks Forstaaelse af, at det kun sker for at vise Retfærdighed overfor Handelen.

Døcker: Hovedformaalet med Lovforslaget er jo at forøge Sukkerprisen paa Sukker til Næringsbrug med 20 Øre pr. kg, og dette har min fulde Tilslutning. Forholdet er det, at Staten har maattet overtage hele Sukkerproduktionen, og Omkostningerne er altsaa steget; Prisforhøjelsen vil altsaa blive effektiv for det sidste Halvaar for den nuværende Beholdnings Vedkommende, og det er givet, at Lovens Begrænsning ogsaa maa være givet hermed. Sukkerfabrikkerne skal nu have en ny Ordning med Roedyrkerne, og jeg forstaar det saaledes, at Loven bortfalder med den nye Kampagnes Begyndelse. Sagen har været Genstand for adskillige Forhandlinger — dette viser sig i Bilagene — og Folketinget er da gaaet med til at bemyndige Indenrigsministeren til at forhøje de gældende Maksimalpriser for Sukker i Forhold til de med Sukkerets Forsendelse forbundne Fragtudgifter. Ganske vist mener jeg som den ærede Ordfører for Venstre (Ole Hansen) og den højtærede Indenrigsminister, at Sukkerpriserne derved vil blive lidt forskellige paa de forskellige Steder; men det er jo ogsaa rigtigt, at det har man kendt før, og det er vel nok den eneste Maade, hvorpaa dette Forhold kan ordnes. Der har allerede rent historisk set været Forskel paa Priserne tidligere, saa langt tilbage som da vi endnu havde Slesvig og Holsten. Da vi havde Sukkerfabrikken i Kiel, leveredes der Sukker til jyske Købmænd, og de danske Sukkerfabrikker overtog i sin Tid de samme Betingelser, som der var givet dernede fra; men de blev kuldkastet nu, da Fragterne steg og denne Rationering skete, da Statens Indgriben i Sukkerhandelen fandt Sted. Nu er Befolkningen blevet vant til en ensartet Sukkerpris, men at den just skulde være blevet saa indtaget i den, at den vil forlange, at Staten stadig skal gribe ind paa dette Omraade, det vil jeg dog neppe antage. Jeg vil haabe, at der skal vise sig en Udvej til, at vi ogsaa her efterhaanden skal komme ind paa normale Forhold. Kon-